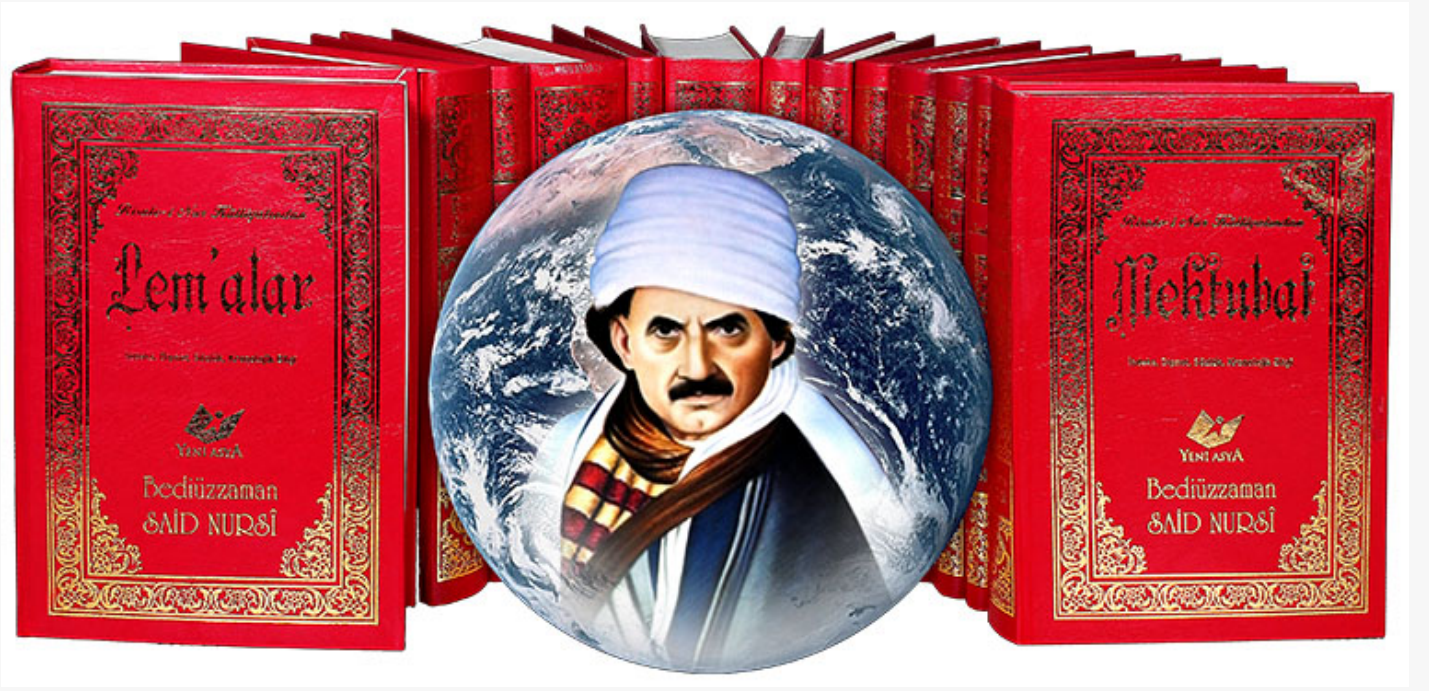

Bediüzzaman; ben hiçbirinizin kusuruna bakmamaya karar verdim

Madem sizler lüzum olsa birbirinize hayatınızı, kuvvet-i sadakatiniz ve Nurlara şiddetli alâkanızın muktezası olarak feda edersiniz. Elbette gayet cüz'î ve geçici ve ehemmiyetsiz hissiyatınızı feda etmeye mükellefsiniz.

Aziz, sıddık kardeşlerim Hüsrev ve Mehmed Feyzi, Sabri,

Ben sizlere bütün kanaatimle itimad edip istirahat-i kalble kabre girmek ve Nurların selâmetini size bırakmak bekliyordum ve hiçbir şey sizi birbirinden ayırmayacak biliyordum. Şimdi dehşetli bir plânla, Nurun erkânlarını birbirinden soğutmak için resmen bir iş'ar var. Madem sizler lüzum olsa birbirinize hayatınızı, kuvvet-i sadakatiniz ve Nurlara şiddetli alâkanızın muktezası olarak feda edersiniz. Elbette gayet cüz'î ve geçici ve ehemmiyetsiz hissiyatınızı feda etmeye mükellefsiniz. Yoksa, kat'iyen bizlere bu sırada büyük zararlar olacağı gibi, Nur dairesinden ayrılmak ihtimali var diye titriyorum. Üç günden beri hiç görmediğim bir sıkıntı beni tekrar sarsıyordu. Şimdi kat'iyen bildim ki, göze bir saç düşmek gibi az bir nazlanmak, sizin gibilerin mâbeyninde hayat-ı Nuriyemize bir bomba olur.

Hattâ size bunu da haber vereyim: Geçen fırtına ile bizi alâkadar göstermeye çok çalışılmış. Şimdi, mâbeyninizde az bir yabanilik atmaya çabalyorlar. Ben sizin hatırınız için herbirinizden on derece ziyade zahmet çektiğim halde, sizden hiçbirinizin kusuruna bakmamaya karar verdim. Siz dahi, haklı ve haksız olsa benlik yapmamak, üstadımız olan şakirtlerin şahs-ı mânevîsi namına istiyorum. Eğer o acîp yerde beraber bulunmaktan gizli parmaklar karışıyorlar, biriniz Tahirî'nin koğuşuna gidiniz.

Said Nursî

***

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Rica ederim, üçünüzün hakkında birbirinden ziyade güvenmeye ehemmiyet verdiğimden güvenmeyiniz. Çünkü, Hüsrev'le Feyzi'de benim gibi insanlardan tevahhuş ve sıkılmak var. Hem birbirine bir derece meşrepçe ayırdılar. Ve Sabri ise, akraba ve tarz-ı maişet cihetinde hayat-ı içtimaiye ile bir kaç vecihte alâkadar ve ihtiyata mecburdur. İşte üçünüz bu ihtilâf-ı meslek ve meşrep haysiyetiyle o dağdağalı koğuşta ve sıkıntılı kalabalık içinde her halde tam tahammül ve sabredemediğinizden ben telâş edip vesvese ediyorum. Çünkü, pek az bir muhalefet bu sırada pek zararı var.

Said Nursî

***

Aziz, siddik kardeşlerim, bu medrese-i Yusufiyede ders arkadaşlarım,

Bu gelen gece olan Leyle-i Berat, bütün senede bir kudsî çekirdek hükmünde ve mukadderat-ı beşeriyenin programı nev'inden olması cihetiyle, Leyle-i Kadrin kudsiyetindedir. Herbir hasenenin Leyle-i Kadirde otuz bin olduğu gibi, bu Leyle-i Beratta herbir amel-i salihin ve herbir harf-i Kur'ân'ın sevabı yirmi bine çıkar. Sair vakitte on ise, şuhûr-u selâsede yüze ve bine çıkar. Ve bu kudsî leyâli-i meşhurede on binler, yirmi bin veya otuz binlere çıkar. Bu geceler elli senelik bir ibadet hükmüne geçebilir. Onun için, elden geldiği kadar Kur'ân'la ve istiğfar ve salâvatla meşgul olmak büyük bir kârdır.

Said Nursî

Şuâlar, Ondördüncü Şuâ, yeni tanzim 786-787

LÛGATÇE:

Mabeyn: Ara.

İş'ar: Anlatma, bildirme, yazı ile haber verme.

Mukteza: İktiza eden, gereken.

Dağdağa: Gürültü, boşuna telâş.

Hayat-ı içtimaiye: Sosyal hayat, toplum hayatı.

Tarz-ı maişet: Yaşama tarzı, geçim şekli.

Tevahhuş: Vahşileşme, yabancılaşma.

Ruhucân: Ruh ve can ile.

Şuhur-u selase: Üç aylar. Recep, Şaban, Ramazan.